

Bromera, un nou esforç

editorial

En els darrers anys han proliferat, encara que tímidament, les editorials en català a València. Fa un temps va sorgir Bromera, un intent de publicacions comarcal disposat a competir amb les editorials del mercat en català.

P. Serena

Fa uns mesos va fer acte de presència en el mercat del llibre en català una nova editorial. La primera presentació oficiosa va emmarcar-se en la Fira del Llibre de València, el passat mes d'abril, amb els llibres *La narrativa valenciana (1900-1939)*, una antologia seleccionada i prologada per Vicent Simbor, i *L'últim roder*, de Josep Franco, amb pròleg de Salvador Bataller.

Amb aquestes publicacions, Edicions Bromera iniciava, també, una col·lecció amb el nom Els Nostres Autors, sèrie destinada a la difusió antològica de la literatura del país, tant d'autors clàssics com dels contemporanis. La nova aventura impresa va a càrrec de Josep Gregori, un jove professor d'Alzira (la Ribera Baixa) que va guanyar el premi Ciutat de València en 1985 de narrativa amb *Romànica ficció*. Amb ell, doncs, començem l'atrevida iniciativa.

—Josep, ¿què va motivar-te a muntar una editorial?

—L'origen d'açò és que sóc un manifasser i m'agrada la literatura. I com que jo havia treballat en impremtes, doncs, això: $a + b = c$. Un altre motiu que em va empènyer va ser que les coses —moltes d'elles— es publiquen molt malament. Al nostre país faltava un tipus de llibre que tingués una bona explicació d'allò que ve darrere, una edició crítica com *El Garbell* a Catalunya, on la introducció té tanta importància com el text, ja que situa el lector.

—¿Els resultats són encoratjadors?

—De moment, funciona molt bé, però fa poc temps que hem començat. De *L'últim roder*, per exemple, anem a fer-ne una altra edició.

—¿Quin tiratge teniu?

—Quatre mil exemplars, i, per tant, no podem competir, en preus, amb el mercat castellà.

—¿El panorama és tèrbol?

—No, la normalització de

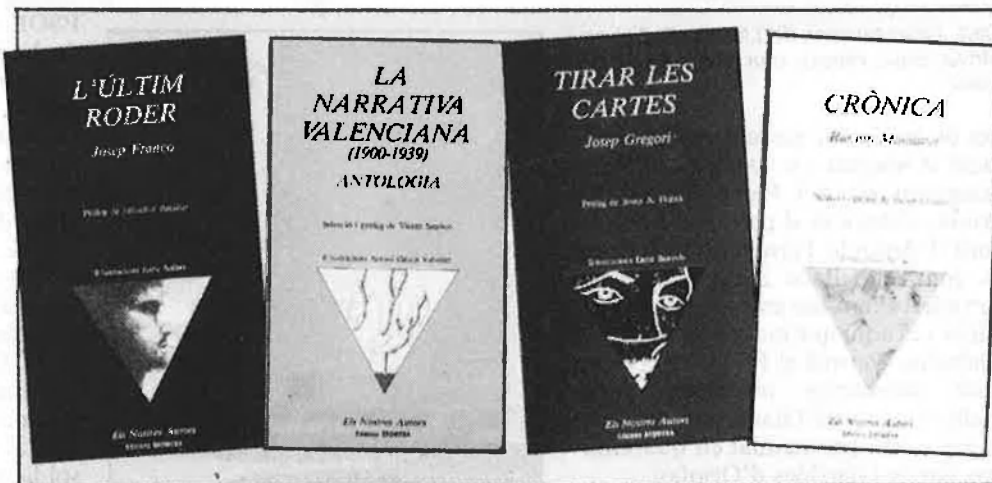
la llengua fonamenta la possibilitat de noves creacions editorials, i, encara que el mercat no és prou gran, hi ha previsions perquè ho siga. De fet, la pluralitat editorial ja n'és un símptoma.

—La cosa de la distribució, ¿com la teniu? ¿On arribeu?

—Arribem a tot el País Valencià, a Barcelona i l'àrea metropolitana. No hi ha distribuïdors que vulguen ocupar-se d'editorials pobres.

—Però amb les ajudes oficials, ¿no funcioneu millor?

—Les ajudes institucionals són una almoïna per a formar biblioteques.

Josep Gregori, promotor de Bromera.

Amb quatre duros estan omplint totes les biblioteques municipals.

—¿Quines coses teniu previstes publicar?

—Els pròxims dies traurem la *Crònica* de Ramon Muntaner, una tria dels millors capítols del llibre realitzada per Vicent Escrivà, i un llibre meu, *Tirar les cartes*, que és un recull de narracions prologades per Josep A. Fluixà. I d'altra banda, estem preparant una nova col·lecció sota el nom de *Quaderns de Sociolingüística*, realitzada per Antoni Mollà i Carles Palanca. Seran, de moment, tres volums destinats a cursos de reciclatge.

—A banda de la part econòmica, ¿teniu d'altres problemes?

—Que no trobem originals bons. Els pocs escriptors que escriuen bé, se'ls rifen les editorials més potents; i, clar, ells prefereixen tenir un suport d'una empresa forta. □